

Som jeg tillod mig at gjøre opmærksom paa i Slutningen af Mødet i Lovdags, vil jeg ubbede mig Thingets Bemyndigelse til for Folkethingets Vedkommende at varetage de nødvendige Forretninger med Hensyn til Rigsdagens indre Anliggender i Mellemtiden mellem denne og næste Rigsdagsſeſſion.

Ingen begjærede Ordet, og det vedtoges uden Afstemning at meddele Formanden den forlangte Bemyndigelse. Som første Nummer paa Dagsordenen var opført eneſte Behandling af Forslag til Lov om Forandringer i Forligsvæſenet, under Forudsætning af, at Thinget vilde give sit Samtykke til, at Sagen maatte forhandles extraordinairt, skøndt den af Udvalget afgivne Erklæring ikke trykt havde foreligget i den i Forretningsordenen foreskrevne Tid. Dette formelle Spørgsmaal fattes først under Forhandling.

Alberti: Da jeg troer, at der ikke vil være Noget tabt ved, at dette Lovforslag kommer til at ligge over til næste Sæſſion, men maaskee endog saa Meget vundet, at man til den Tid kan faae en meget bedre Lov om Forligsvæſenet, vil jeg for min Person stemme imod, at der idag findes nogen extraordinair Behandling af nærværende Sag Sted; jeg troer, at dette vil være en meget hensigtsmæssig Maade at standse denne Lovs Udgivelse paa.

Monrad: Jeg troer dog, der ligger en Misforſtaaelse til Grund for den af den ærede sidste Taler saa sikkert udtalte Forhaabning; thi selv om hans Mening næste Aar skulde gaae igjennem her i Thinget, er det jo dog derfor ikke sagt, at der vil udkomme en Lov i den Skikkelse, han ønsker det, da dertil jo forbæres, at den ogsaa gaaer igjennem andetsteds, hvortil der ikke synes for Tiden at være Udſigt. Efterat denne Sag nu har været for i det andet Thing og efterat hele Udvalget her har indstillet Lovens Vedtagelse, vilde det være høist uønskeligt, om den skulde standses paa Grund af en Bestemmelse i Forretningsordenen. Det er overhovedet kun under høist paatrængende Omſtændigheder, at det virkelig kan være

rigtigt, at et Mindretal benytter sin Ret til at forhindre en Sag fra at komme til Forhandling; naar den s. Ex. ikke foreligger fuldstændig oplyst, kan Mindretallet have Joie til at gjøre Modstand, men naar den er fuldstændig oplyst, naar den foreligger aldeles klar, troer jeg rigtignok, man ikke kan Andet end misbillige, at Minoriteten benytter sig af sin Ret til at forhindre, at Sagen kommer frem.

Alberti: Jeg veed ikke, om den ærede Rigsdagsmand for Rykjøbing (Monrad) vedkjender sig den Sætning, at det er rigtigt at udgive saa mange Love som muligt, thi dersom den Sætning skal gjælde, saa kan man rigtignok altid anvende en extraordinair Behandling for at faae en Lov igjennem. Jeg troer imidlertid, at denne Sætning er meget vigtig, jeg troer, at det, der skal bestemme os til at gjøre en Afvigelse fra det Ordinaire, er Sagens egen Bestaffenhed, og jeg troer fremsædes, at den Bestemmelse, Forretningsordenen indeholder om, at en saadan Afvigelse som den, der nu forlanges med Hensyn til Forligsloven, skal vedtages med den Majoritet af $\frac{2}{3}$ af de afgivne Stemmer, giver Minoriteten en stor Ret til at bringe sin Modstand til Anvendelse, naar den anseer den foreliggende Lov for uhenſigtsmæssig. Mere skal jeg ikke anføre til Begrundelse af min personlige Mening.

Grundtvig: Den høitærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) paastod, at naar Sagen er bleven drøftet og oplyst, maatte man ikke gjøre Brug af den Leilighed, man har til at standse den Lov, der skal behandles, men dette er dog aabenbart ikke saa, thi der høres Mere til, end at Sagen er drøftet og oplyst. Dersom det nemlig ved denne Dplysning har vlikt sig, at man paa ingen Maade kan vedtage Loven saaledes, som den foreligger, saa skulde jeg dog troe, der baade var Joie og Forpligtelse for os til at forhindre, at den kom frem paa overordentlig Maade, thi naar Sagen ſtaaer saaledes for os, at vi ikke ønskede, den skulde gjenneføres paa den allerordentligste og den allerlangsomste Maade, saa kunne vi dog umuligt uden at modſige os selv indrømme, at den